

World Christian Fellowship

www.wcflondon.com
wcflondon@gmail.com

Bitterness example-Esau

Hebrews 12:14–17, யாவரோடும்
சமாதானமாயிருக்கவும்,
பரிசுத்தமுள்ளவர்களாயிருக்கவும் நாடுங்கள்; பரிசுத்த
மில்லாமல் ஒருவனும் கர்த்தரைத் தரிசிப்பதில்லையே.
15. ஒருவனும் தேவனுடைய கிருபையை
இழந்துபோகாத படிக்கும் யாதொரு கசப்பான வேர்
முளைத்தெழும்பிக் கலக்கமுண்டாக்குகிறதினால்
அநேகர் தீட்டுப்படாத படிக்கும், 16. ஒருவனும்
வேசிக்கள்ளனாகவும், ஒருவேளைப்
போஜனத்துக்காகத் தன் சேஷ்டபுத்திரபாகத்தை
விற்றுப் போட்ட ஏசாவைப்போலச்
சீர்கெட்டவனாகவும் இராதபடிக்கும்
எச்சரிக்கையாயிருங்கள். 17. ஏனென்றால், பிற்பாடு
அவன் ஆசீர்வாதத்தைச் சுதந்தரித்துக்கொள்ள
விரும்பியும் ஆகாதவனென்று தள்ளப்பட்டதை
அறிவீர்கள்; அவன் கண்ணீர்விட்டு, கவலையோடே
தேடியும் மனம் மாறுதலைக் காணாமற்போனான்.

We know that Hebrews was an epistle written to Hebrew Christians, encouraging them to not go back to the Law, but to acknowledge their new covenant of Grace.

In this passage he is really driving home the importance of personal holiness in the lives of believers.

But this phrase “*root of bitterness springing up*” is actually a borrowed phrase from **Deuteronomy 29:18** where the Lord is telling His covenant to the Israelites, that if they obey, they will be blessed.

But if they disobey then they will be punished.

Deuteronomy 29:18, ஆகையால், அந்த ஜாதிகளின் தேவர்களைச் சேவிக்கப் போகும்படி, இன்று நம்முடைய தேவனாகிய கர்த்தரைவிட்டு அகலுகிற இருதயமுள்ள ஒரு புருஷனாகிலும் ஸ்திரீயாகிலும் குடும்பமாகிலும் கோத்திரமாகிலும் உங்களில் இராதபடிக்கும், நஞ்சையும் எட்டியையும் முளைப்பிக்கிற யாதொரு வேர் உங்களில் இராதபடிக்கும் பாருங்கள்.

He says be weary of just one person who disobeys because they are like a bitter root, it spreads throughout the rest of the grove.

Bitterness is a result of unrighteousness, and it does not just affect you, but those around you.

Bitterness is like a poison.

If you look at our verses in Hebrews, verses 14-16 are all one sentence.

So, the writer lays out this phrase root of bitterness, and then gives Esau as an example.

To get a good understanding of this bitterness, we need to go to the book of Genesis.

We are going to get a bird's eye view of Esau's life and see what led to his deep bitterness.

Esau's steps to bitterness.

Genesis 25:29–34, ஒருநாள் ஏசா வெளியிலிருந்து களைத்து வந்தபோது, யாக்கோபு கூழ் சமைத்துக்கொண்டிருந்தான். 30. அப்பொழுது ஏசா யாக்கோபை நோக்கி: அந்தச் சிவப்பான கூழிலே நான் சாப்பிடக் கொஞ்சம் தா, இளைத்திருக்கிறேன்

என்றான்; இதனாலே அவனுக்கு ஏதோம் என்கிற பேர் உண்டாயிற்று. 31. அப்பொழுது யாக்கோபு: உன் சேஷ்ட புத்திரபாகத்தை இன்று எனக்கு விற்றுப்போடு என்றான். 32. அதற்கு ஏசா: இதோ, நான் சாகப்போகிறேனே, இந்தச் சேஷ்ட புத்திரபாகம் எனக்கு என்னத்திற்கு என்றான். 33. அப்பொழுது யாக்கோபு: இன்று எனக்கு ஆணையிட்டுக்கொடு என்றான்; அவன் யாக்கோபுக்கு ஆணையிட்டு, தன் சேஷ்ட புத்திரபாகத்தை அவனுக்கு விற்றுப்போட்டான். 34. அப்பொழுது யாக்கோபு ஏசாவுக்கு அப்பத்தையும் பயற்றங்கூழையும் கொடுத்தான்; அவன் புசித்துக் குடித்து எழுந்திருந்து போய்விட்டான். இப்படி ஏசா தன் சேஷ்ட புத்திரபாகத்தை அலட்சியம்பண்ணினான்.

1. Esau cared about immediate satisfaction.

We see here that Esau has been hunting and has just come back in from the field and is in need of some food.

After a long day of hunting there is nothing much better than a hot meal. We have all been there before where we have had an exhausting day of work just expending energy all day without a meal.

When you finally get home, you just want to dig into anything and everything.

If you had worked in the field on a sunny day and then come back for lunch, then you will realise what that simple meal tastes like honey!

So, this is where Esau was at. He felt like he was about to die of starvation. He even says what good is a birthright to me if I am dead. So, he sells his birthright to his brother Jacob in exchange for some soup.

Esau was blinded by the temporal satisfaction of soup to the point that he lost sight of his birthright, which had much more value.

He ascribed more worth to a physical desire than to a spiritual blessing.

This is Esau's first step to bitterness.

He finds too much worth in things that do not deserve it.

I wonder how often each of us are guilty of something similar.

Focusing too much on the temporary.

Finding too much value in things of little value.

Or maybe the contrast, not finding enough value in the things that are valuable.

The only thing that can truly satisfy is Christ. But soup isn't a sin. So maybe there is something in your life that is stealing away from the things that truly matter.

You must have an eternal focus rather than a temporal focus. You must constantly examine your life to see if what do you find worthy is worthy.

So, Esau cared only about immediate satisfaction.

2. Esau did not care about parental instruction.

Genesis 26:34–35, ஏசா நாற்பது வயதானபோது, ஏத்தியனான பெயேரியினுடைய குமாரத்தியாகிய யூதீத்தையும், ஏத்தியனான ஏலோனுடைய குமாரத்தியாகிய பஸ்மாத்தையும்

விவாகம்பண்ணினான். 35. அவர்கள் ஈசாக்குக்கும் ரெபெக்காளுக்கும் மனநோவாயிருந்தார்கள்.

There is not a verse that says that Isaac specifically told Esau to not marry Hittite women, but it would have been understood and probably came up in conversation.

It was the common practice of the day. You married within your own nation and tribe and intermarriage was not common.

Esau would have heard the stories of Noah. How Noah cursed his son Ham, whose son was Canaan. The Hittites were a tribe of Canaanites.

It's not like Esau was just oblivious and didn't know he shouldn't marry Hittites, he knew.

But for some reason, Esau disregarded his parents' wishes. He did not care about their rules and instructions, instead again he only cared about his temporal satisfaction.

He saw two ladies that he wanted to marry, so he married them. When we disobey our parents and other authority figures in our lives, we are disobeying the Lord because He is the one who put those people in authority over us.

You must constantly examine your life to see whether you are obeying the authority figures God has placed over you?

Story about disobeying parents.

Esau knew his parents would not approve of his actions, but he did it anyway, and he reaped the consequences.

So, Esau cared about immediate satisfaction, and he disobeyed his parents.

3. Esau regretted but never repented.

Genesis 27:34–38, ஏசா தன் தகப்பனுடைய வார்த்தைகளைக் கேட்டவுடனே, மிகவும் மனங்கசந்து உரத்த சத்தமிட்டு அலறி, தன் தகப்பனை நோக்கி: என் தகப்பனே, என்னையும் ஆசீர்வதியும் என்றான். 35. அதற்கு அவன்: உன் சகோதரன் தந்திரமாய் வந்து, உன்னுடைய ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றுக்கொண்டான் என்றான். 36. அப்பொழுது அவன்: அவன் பெயர் யாக்கோபு என்னப்படுவது சரியல்லவா? இதோடே இரண்டுதரம் என்னை மோசம்போக்கினான்; என் சேஷ்ட புத்திரபாகத்தை எடுத்துக்கொண்டான்; இதோ, இப்பொழுது என் ஆசீர்வாதத்தையும் வாங்கிக்கொண்டான் என்று சொல்லி; நீர் எனக்கு ஒரு ஆசீர்வாதத்தையாகிலும் வைத்துவைக்கவில்லையா

என்றான். 37. ஈசாக்கு ஏசாவுக்குப் பிரதியுத்தரமாக: இதோ, நான் அவனை உனக்கு எஜமானாக வைத்தேன்; அவன் சகோதரர் எல்லாரையும் அவனுக்கு ஊழியக்காரராகக் கொடுத்து, அவனைத் தானியத்தினாலும் திராட்சரசத்தினாலும் ஆதரித்தேன்; இப்பொழுதும் என் மகனே, நான் உனக்கு என்னசெய்வேன் என்றான். 38. ஏசா தன் தகப்பனை நோக்கி: என் தகப்பனே, இந்த ஒரே ஆசீர்வாதம் மாத்திரமா உம்மிடத்தில் உண்டு? என் தகப்பனே, என்னையும் ஆசீர்வதியும் என்று சொல்லி, ஏசா சத்தமிட்டு அழுதான்.

Hebrews 12:17, ஏனென்றால், பிற்பாடு அவன் ஆசீர்வாதத்தைச் சுதந்தரித்துக்கொள்ள விரும்பியும் ஆகாதவனென்று தள்ளப்பட்டதை அறிவீர்கள்; அவன் கண்ணீர்விட்டு, கவலையோடே தேடியும் மனம் மாறுதலைக் காணாமற்போனான்.

We see that word bitter here in our passage.

Esau had cried bitterly.

Esau was upset, bitter, angry, sad, at what had transpired.

He was full of regret, but not repentance.

“Godly sorrow brings repentance.”

What is repentance?

Repentance is a change of direction produced by a change of heart or mind.

It is not enough to just have a change of heart.

It is not enough to feel regret.

It is not enough to cry.

The change of heart must produce a change of direction.

Godly sorrow always produces a change of direction.

The world gets upset and regrets, but they don't change their ways. Worldly sorrow only leads to death.

2 Corinthians 7:10, தேவனுக்கேற்ற துக்கம் பின்பு மனஸ்தாபப்படுகிறதற்கு இடமில்லாமல் இரட்சிப்புக்கேது வான மனந்திரும்புதலை உண்டாக்குகிறது; லௌகிக துக்கமோ மரணத்தை உண்டாக்குகிறது.

Hebrews 12:17 is portraying the idea that he sought the blessing with tears instead of repentance, like he was trying to convince his dad that he was repentant.

When you get home after getting in trouble you maybe regretted for your actions.

Some people talk about how they wouldn't cry when they would get whooped cause they didn't want their parents to see them cry or something like that.

You were full of regret, but you weren't repentant because there was no change of action.

Hopefully you are not like Esau, full of regret but no repentance.

1 John 1:9, நம்முடைய பாவங்களை நாம் அறிக்கையிட்டால், பாவங்களை நமக்கு மன்னித்து எல்லா அநியாயத்தையும் நீக்கி நம்மைச் சுத்திகரிப்பதற்கு அவர் உண்மையும் நீதியும் உள்ளவராயிருக்கிறார்.

You must constantly examine your life to see whether you are confessing and repenting of any sin.

Some people talk about how repentance isn't needed for the Christian anymore because Jesus forgave all sins past present and future. He sure did.

But 1 John 1:9 is written to believers and tells them to confess. Being a father has changed my perspective of my Heavenly Father a lot.

How amazing is it that my child would love me enough to come and confess it to me?

Your Heavenly Father loves you much more than I love my son. How much more does He want to hear from you.

Not to condemn you, but to comfort you.

Notice it says “Confess sins” not just ask for forgiveness of sins. You ought to get specific with how you have wronged your father.

So, Esau cared about immediate satisfaction, he disobeyed his parents, and he didn’t repent.

4. Esau was bitter in his heart.

Genesis 27:41, யாக்கோபைத் தன் தகப்பன் ஆசீர்வதித்ததினிமித்தம் ஏசா யாக்கோபைப் பகைத்து: என் தகப்பனுக்காகத் துக்கிக்கும் நாட்கள் சீக்கிரமாய் வரும், அப்பொழுது என் சகோதரனாகிய யாக்கோபைக் கொன்றுபோடுவேன் என்று ஏசா தன் இருதயத்திலே சொல்லிக்கொண்டான்.

Esau was to the point where his anger had boiled over. He let his heart dictate his emotions and actions.

Jeremiah 17:9, எல்லாவற்றைப்பார்க்கிலும் இருதயமே திருக்குள்ளதும் மகா கேடுள்ளதுமாயிருக்கிறது, அதை அறியத்தக்கவன் யார்?

Your mind and your heart are powerful things.

It is the only thing that is truly private in your life.

No one knows what is going on inside your head except for you and the Lord.

You must take control of your mind and your thoughts.

Don't let your mind run off to wicked imaginations. A heart that devises wicked imaginations is one of the seven abominations that God hates from **Proverbs 6**.

As believers, we can allow bitterness to dissatisfy our relationship with God and other Christians that instead of drawing people to Christ, we push them away.

For example, in **the book of Ruth**, after **Naomi's** husband and sons died after escaping a famine, Naomi accused God of injustice, insisting "*The Almighty had dealt very bitterly with me*".

Based on the painful experiences Naomi suffered in Moab, she judged God instead of considering that He might have a larger plan and might be working in her life for her good.

Trust God's plan for your life.

Romans 8:28, அன்றியும், அவருடைய தீர்மானத்தின்படி அழைக்கப்பட்டவர்களாய் தேவனிடத்தில் அன்புகூருகிற வர்களுக்குச் சகலமும் நன்மைக்கு ஏதுவாக நடக்கிறதென்று அறிந்திருக்கிறோம்.

Bitterness takes control because we let it.

We let our mind run rampant with all kinds of situations.

We dwell on things that are beyond our control.

We play the victim and think we have been wronged.

Let us be honest, Esau was wronged in this story.

He was lied to and cheated by his brother and mother and those were the things he was focused on.

So much so that he didn't realize that his own mistakes were partly to blame for his own bitterness.

Bring your burdens and bitterness to Christ.

Matthew 11:28, வருத்தப்பட்டுப் பாரஞ்சமக்கிறவர்களே! நீங்கள் எல்லாரும் என்னிடத்தில் வாருங்கள்; நான் உங்களுக்கு இளைப்பாறுதல் தருவேன்.

You must constantly examine your life to see if obeying Christ with your thoughts and thinking on good things.

2 Corinthians 10:5, அவைகளால் நாங்கள் தர்க்கங்களையும், தேவனை அறிகிற அறிவுக்கு விரோதமாய் எழும்புகிற எல்லா மேட்டிமையையும் நிர்மூலமாக்கி, எந்த எண்ணத்தையும் கிறிஸ்துவுக்குக் கீழ்ப்படியச் சிறைப்படுத்துகிறவர் களாயிருக்கிறோம்.

Bitterness takes control because we let it.

Don't lose control.

Take your mind captive. Throw down wicked imaginations.

Stop dwelling on things that are causing you bitterness.

Philippians 4:8, கடைசியாக, சகோதரரே, உண்மையுள்ளவை களெவைகளோ, ஒழுக்கமுள்ளவைகளெவைகளோ, நீதியுள்ளவைகளெவைகளோ, கற்புள்ளவைகளெவைகளோ, அன்புள்ளவைகளெவைகளோ, நற்கீர்த்தியுள்ளவை

களெவைகளோ, புண்ணியம் எதுவோ, புகழ் எதுவோ அவைகளையே சிந்தித்துக்கொண்டிருங்கள்.

So, Esau cared about immediate satisfaction, he disobeyed his parents, he didn't repent, and he was bitter.

5. Esau tried to fix it on his own.

Genesis 28:8-9, கானானியருடைய குமாரத்திகள் தன் தகப்பனாகிய ஈசாக்கின் பார்வைக்கு ஆகாதவர்கள் என்பதை ஏசா அறிந்ததினாலும், 9. ஏசா இஸ்மவேலிடத்துக்குப் போய், தனக்கு முன்னிருந்த மனைவிகளுமன்றி, ஆபிரகாமுடைய குமாரனாகிய இஸ்மவேலின் குமாரத்தியும் நெபாயோத்தின் சகோதரியுமாகிய மகலாத்தையும் விவாகம்பண்ணினான்.

We see now in this passage that Esau is trying anything to remedy the situation and get back in the good graces of his parents.

Knowing that they were pleased when Jacob married someone in the family, he sought out Ishmael, Isaac's half-brother, and married one of his daughters. This was obviously too late and would not make a difference.

You must constantly examine your life to see whether you are relying on Christ's power and not your own.

2 Corinthians 12:9-10, அதற்கு அவர்: என் கிருபை உனக்குப்போதும்; பலவீனத்திலே என் பலம் பூரணமாய் விளங்கும் என்றார். ஆகையால், கிறிஸ்துவின் வல்லமை என்மேல் தங்கும்படி, என் பலவீனங்களைக்குறித்து நான் மிகவும் சந்தோஷமாய் மேன்மைபாராட்டுவேன். 10. அந்தப்படி நான் பலவீனமாயிருக்கும்போதே பலமுள்ளவனாயிருக்கிறேன்; ஆகையால் கிறிஸ்துவினி மித்தம் எனக்குவரும் பலவீனங்களிலும், நிந்தைகளிலும், நெருக்கங்களிலும், துன்பங்களிலும், இடுக்கண்களிலும் நான் பிரியப்படுகிறேன்.

When we try to fix a broken situation on our own, we will fail every time.

The only one who can restore a broken situation is Christ.
You cannot fix it on your own but thankfully Christ can.

If Esau would have repented a lot earlier and changed the direction of his life, he would not be experiencing the pain and bitterness that he was experiencing.

The only true remedy for your bitterness is Christ.

Conclusion

Hebrews 12:24, புது உடன்படிக்கையின் மத்தியஸ்தராகிய இயேசுவினிடத்திற்கும், ஆபேலினுடைய இரத்தம் பேசினதைப்பார்க்கிலும் நன்மையானவைகளைப் பேசுகிற இரத்தமாகிய தெளிக்கப்படும் இரத்தத்தினிடத்திற்கும் வந்துசேர்ந்தீர்கள்.

Jesus is the mediator of the new covenant.

Christ is the mediator of the New Covenant of Grace. This is a promise from Him to us that we no longer must live by the letter of the Mosaic Law but by His grace.

Yes, we still follow a moral law but the means by which we follow it are through the Holy Spirit and His grace.

If you study Esau throughout the Bible, you can see how he missed out. Besides Genesis, he is also mentioned in **Deuteronomy, Joshua, 1 Chronicles, Jeremiah, Obadiah, Malachi, Romans, and Hebrews.**

He missed his spot in the royal lineage of Christ. Jacob's name was changed to Israel and that's how the Jews were identified, they were called Israelites.

Esau missed out on that legacy. Now him and his people, the Edomites would always be servant to the Israelites.

In Malachi it even says, Jacob have I loved, and Esau have I hated.

Esau could have had the birthright and the blessing, which would have been a covenant between him and his father, but he denied it for a bowl of soup.

Are you denying Christ's covenant of grace for worldly pleasures?

Esau could have listened to and obeyed the mediator of that covenant, but he decided to follow his flesh instead.

Are you disobeying the mediator of your new covenant?

Esau regretted that he missed out on the blessings of that covenant, but he never repented of his sins.

Will you one day regret be missing out on the blessings of this new covenant?

Esau blamed others and wouldn't take responsibility for his own bitterness when he missed his covenant blessings.

Do you blame others for your bitterness instead of taking it to the mediator?

Esau tried to win back the covenant blessings, but it was too late.

Do you try to work to gain Favor from the mediator of the covenant instead of accepting His free grace?

Roots of a tree are on the first things to start growing in spring.

As the ground slowly thaws from winter, the roots sprout millions of tiny hairs that soak in food and nutrients from the grounds. Then the nutrients are slowly absorbed from the soil and up the tree.

But, if there is any pollution, gall, bitterness in that soil, it spreads and it spreads quickly. Infecting that tree and those around it.

How are your roots?

Colossians 2:6-7,
நீங்கள் கர்த்தராகிய கிறிஸ்து

ஆகையால்,
இயேசுவை

ஏற்றுக்கொண்டபடியே, அவருக்குள்
வேர்கொண்டவர்களாகவும், அவர்மேல் கட்டப்பட்ட
வர்களாகவும், அவருக்குள் நடந்துகொண்டு, 7. நீங்கள்
போதிக்கப்பட்டபடியே, விசுவாசத்தில் உறுதிப்பட்டு,
ஸ்தோத்திரத்தோடே அதிலே பெருகுவீர்களாக.